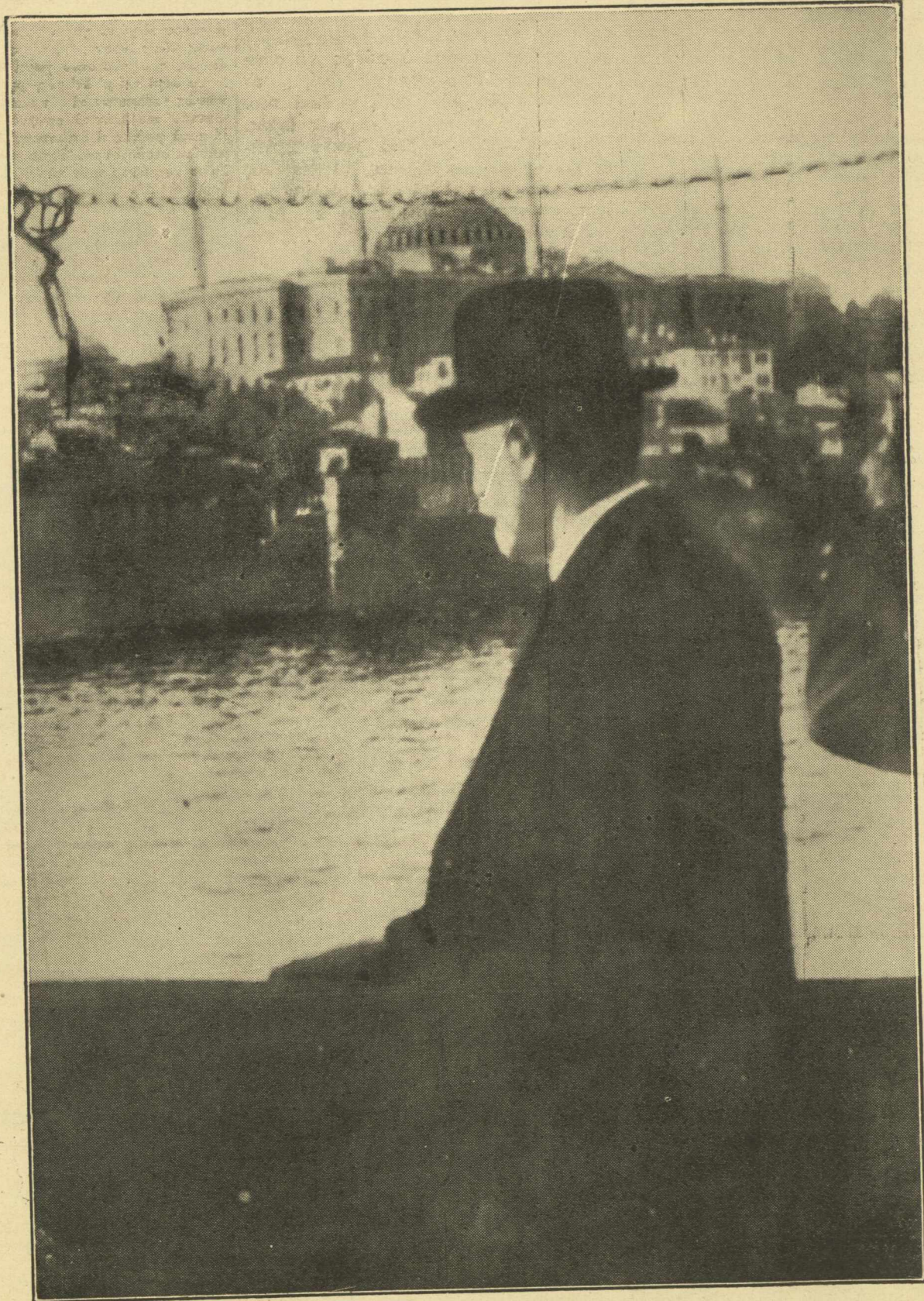

ΕΤΟΣ Α΄

ΑΘΗΝΑΙ: 9 ΜΑΪΟΥ 1921

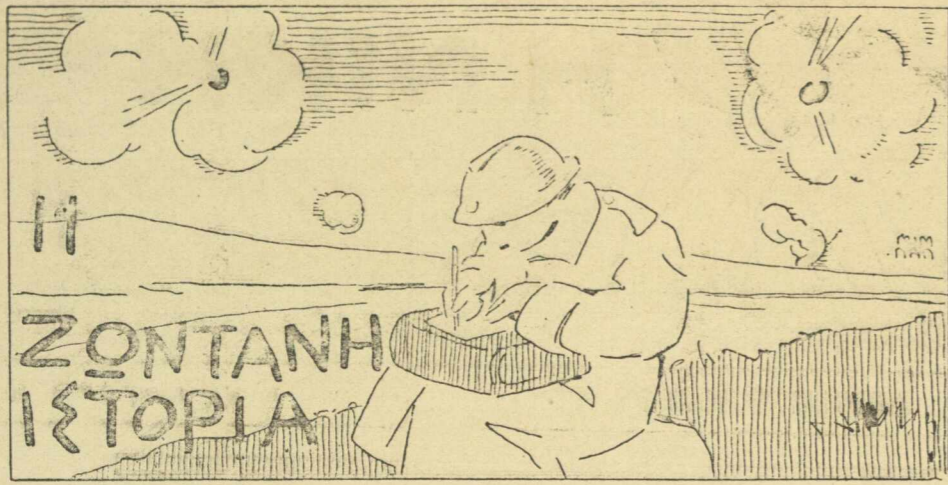
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

“ΠΑΛΑΙ ΜΕ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΚΑΙΡΟΥΣ, ΠΑΛΑΙ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΘΑΝΑΙ,,

Τὴν περασμένην ἑβδομάδα ὁ Ἑλλην Πρωθυπουργὸς διέπλευσε τὸν ἱστορικὸν Βόσπορον καὶ ἐστάθη ἀπέναντι εἰς τὴν Πόλιν
Τὸ ρεμβώδες χαμόγελό του προσιωτίζει, ὅτι ἔφθασε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.
Φωτ. κ. Προκοπίου

ΜΕΤΩΠΙΟΝ, 20 'Απριλίου 1821

Σ' βασιλή μου θεία 'Αθήνα,

Έλαβα το γράμμα σου και χάρηκα πολύ που είσθε όλοι καλά. Το χρονόγημα που είχα μου έπερασε και τώρα είμαι πειά έντελώς καλά, όπως θέλει ο Θεός. Είναι αδύνατον να φαντασθής θεία μου την αγωνία μας και την ανυπομονησία μας. Περιμέναμε από ημέρα σε ημέρα και από ώρα σε ώρα να δοθής διαταγή για να προχωρήσουμε εμπρός. "Αμα αυτό το «Έμπρός» άκουστή ή στρατός όλος, σαν ένας άνθρωπος, θα όρμήσει μπροστά και θα πέση άπάνω στους Τσέτηδες του Κεμάλ σαν άνεμοστρόβιλος. Κάνεις μας δεν ξέρει τί θα πής φόβος, τί θα πής δειλία. Ο πόθος μας είναι ένας, να μάς λύσουν τα χέρια και να μάς άρψήσουν το γρηγορότερο να κάμουμε το καθήκόν μας. "Οταν ή ή-μέρα αυτή, ή άγια αυτή ήμέρα, έλθη τότε και ή ήμέρα της νίκης και ή ήμέρα της ειρήνης δεν θα άργή-σουν να ρθούν. Έχουμε έμπιστοσύνη στο Θεό και στα χέρια μας και στη δύ-ναμή μας. "Αν έβλεπες από κάπου τους συναδέλφους μου πόσον είναι ανυπόμο-νοι, πόσον είναι ψυχραίοι, ήσυχιοι και βέβαιοι για την έξόντωσή του Κεμάλ, τότε θα έννοούδες τί είναι έκεινο που μάς όδηγη πάντοτε στη νίκη, τότε θα καταλάβαινες γιατί δέκα χρόνια τώρα δεν ξέρουμε τί θα πής ύποχώρησι. "Ας είναι... "Οταν έλθω με το καλό θα τα είποιμε καλύτερα... Χαιρέτησε τώρα έκ μέρους μου τους συγγενείς και...»

Σ' άσπιζομαι

Ο άνεμτός σου Γεώργης

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΣΜΥΡΝΗΣ

Άγαπημένη μου Άννα,

Άδελφοδία μου, αν διαβάσετε που θενά πως πληγώθηκα μην άνησυχήσετε Η μάνα μας δεν πρέπει διόλου να ταραχτή. Δεν φανταζόμαστε μέσα εδώ στο νοσοκομείο τί περιποίησι έχουμε. Μιά Σμυρνήά μάάλιστα είναι μόνη της το καλλίτερο πατρικό. Τα μάτια της έχουν γλύκα, έχουν φίλτρο, έχουν βάλ-σαμο; Δεν ξέρω. Κάθε φορά που έρ-χεται κοντά μου να με κυττάξη με δυνα-μόνει με το γέλιο της, με τη ματιά της, με τα χρυσά λογάκια της. Η πατρίδα δεν μπορούδες καλλίτερα να γλυκαίνη της πληγές μας. "Απάνω στ' άγρια, τα χιονισμένα βουνά του Βλεντζίκ και του Σουγιούτ μάς εδέβαινε του Κοιμ-πάρου μας ή εικόνα, μάς έδινε άφάν-ταστο θάρρος ή πίστις μας για τη νίκη,

Οί Έλληνες στρατιώται είνε αντί-ξιοι των συναδέλφων των, οί όποιοι έ-μάχοντο εις τα μεγάλα μέτωπα κ' έκα-λύφθησαν υπό δόξης κατά την διάρκει-αν του παγκοσμίου πολέμου, οδδόλω-ς δ' ύπελείφθησαν οί Έλληνες τούτων, υπό έποψιν φιλοπόλεμου πνεύματος, πα-ρασχόντες λαμπρές αποδείξεις περί τούτου».
'Από την «Σφαίρα» του Λονδίνου

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

Μέτωπον 23 'Απριλ'

Ζαχάρου μ', μηρυπίλου μ'

Χαίρι χαριτωμένη ού Κύριους μητ' σου! Πώς τα πάς ούρπ πλι' κ' πώς νταγναντάς τουν χουρισμό μ'. Δεν είδισ ούρπ ζαμπάχ μ' π' γρά-φουσι κ' τα χερτά: Παρηγοριά έχ' ού θάνα-τους, παρηγοριά έχ' ού Χάρους, κ' ού έρμους ού χωρισμός παρηγοριά δεν έχ'... Σπίζ' τ' παρδιά σ' πινσούτι δ' κ' έρτασι ούρη Ζαχάρου μ' έρτασι άναφανδόν ή ώρα π' θα μ' περιλειθής στην φλυγρή σ' άγκάλη! Έσο που ξέρς τη Προυπά-θεια άπ' όζου κ' άνακατουτά κάτσι κ' λτυγά-ρισσ: Μίνια μέρα να πιδήσου μπρός, άλλή μί-νια να πισώσου τον Κιμάλ, άλλή μίνια να βρουντουλώησου τα Ζεμπέκια, άλλή μίνια να σ' κάνου τα σκουροχάρτα, μίνια για του μη-μύσσου κ' μίνια για να μπόδ στ' Άγκυρα... Πώς μάς κάνουσι; Έ, τόνισ ήμέρας θα λείψου άκόμη, γράφτου σου χερτί κ' μέτρα. Άρσο σ' λίσου ούρι πλι' μ' ότ' μ' γαργαλάτι ή πατούσις μ' κοινός «πέλιματα» κ' δεν μουρδ' να συγκατάρθ. Φαντάς του λπν κ' σκέφου και βάλι κατά νού κ' κατά φρένας τί άνωμοστρώφιας θα γινώ σαν μπουμι στου χουρδ. Έχου μανία, έχου μαράζ' σ' λίσου να μάθου τον κπρ' Κιμάλ να χουρπ' καρ-ζαίμα! Δεν μπουρδ' να κάνου άλλοιώς κ' αν δεν στούν χουρδ'σου να φάου τ' φάουσα κ' να βγάλου του κακό σπρ' στού στόμα!... Άπρο-χτές ούρπ πλι' μ, μη τ' σουτάς τί στάθηκ. Ξικα-πιστρώθηκ' ίετα μάρ' του προυβουλοού κ' λες κ' το βάρσι άλουγόμγα ταινεί του έρμου κ' τραβάει κατά τα χερκαώματα τουν Κιμαλικόνι. Τού βλέπουσι τα Ζεμπέκια κ' αρχίζι τσ' φνές: — Ούό, ούό, ούό!... — Ούόχα κ' κ' ξηρό κ' σάς ήρη ού διάουλους τουν παπλάκ, τσ' λίσου ήγν' κ' χουμάου να πιά-σου του τ'φ' άπ' του καπίστ'. Φεύγι άυτόνού του μαγκούφρου, λακάει κ' αρχίζι οί Τσέτηδες τσ' προυβουλομους. Γινάτουσα τόνισ ούρη πε-ριστέρα μ' κ' θάμπουσι του φως μ' θάμπουσι! Τ' έκανι, λίσου θα μάς πάρι άυτόνοι οί φεου-σκουτόνηδες του πράμα; Άπάν' καταπάν' ούρπ!... Κ' τόνισ ν'άγλιπες να πέρτουσι τα εδζουάκια μπρός κ' να γινή ούρπ μάτια μ' σαμαντάς. Βγαί-νουσι οί Τσέτηδες άπ' του χουράκουμα, σαράντι άυτόνι ήρτά ήμεις, κ' άρπαζόμασι. Κ' να κ' τούτη κ' να κ' κείνη κ' ποδ σ' πει κ' ποδ σ' σράξ' τσι κάναμι τ' άλπαυ. Πέρουμι μαγαλο-πρμπός του ζώ, τσακόνομι κ' δώδκια ήμα-λότς, τσ' δένομι μη του καπίστ' κ' χάντε μ-πρός ντεέέέε μάς, μάς πηράπουδα!... Μόλς μάς εΐδανι τ' άλλα τ' άδέρφια πέσαν άνακούχορ-δα άπ' τα γέλια. Τού μεσημέρ' ή λουθαός διά-ταξ κ' μάς δώκανι ρετσιουίλια κ' τσουχρισμά ούρπ σπλάχνου μ' κ' είπαμι κ' καλή αντίμωσ' στ' Άγκυρα!...

Αδ' π' λές ούρπ φύουλα μ'. Είμι νπλαδής λι-γούλακι ριουκινόνδουσι κ' θαρραλέουσι, άλλά τί να κάμς ούρπ πδι' μ' άπό σ' πατάιν οί άφαλο-κουμένοι του μαγκουκάπ' γιά κανγ... Περύ Χαλινέ Χανούμ κ' δεν σμυμαζεύτι μη δεμία πληρουφουρία έπί του παρόντος. Φαίτι πουός θάν' άρρουστου του κοουρίτ'. "Αμα πάου στ' Άγκυρα όμους θα του ζουρκολουήσου διόν-τους. Κ' ε' ίπανλαμβάνου να μην έχουμι ή-λουνηπίς γιατ' άπ'τούνη ή καράκαζα είν' γρου-ντουός θάν' άρρουστου του κοουρίτ'. Κατάλαβς; Ταυτα ούρπ φουός τουν ούμάτου μ' κ' μένου!

Ού σός Λάτρς
Μήτρος Κεραφουπάς

Στ' άγγραφου: Ζαχάρου μ' να θυμήθς ή έάπε-ν-τους κ' να μ' στείλς άπό κείνη την άλοιφή, ξέρς δαθές ποιά, ίσκήνη νπλαδής περί διά τσ'... φείρ!

Ού Γίδιος

«Θα εξακολουθήσωμεν λοιπόν ήμεις εδού να έχομεν άκόμη τας δλεθρίας δι-ακρίσεις του παρελθόντος και δεν θα δείξωμεν ότι σήμερα εν Έλλάδι—ως και εις το εξής—υπάρχουν μόνον Έλ-ληνες στρατιώται και Έλληνες άξιωμα-τικοί μόνον συναδελφωμένοι και άγα-πημένοι εις την ιδεάν της Πατριδος, ή-νομένοι και τρομεροί κατά του έχθρου, ως ενιαία και άδιαίρετος είνε ή Έλλάς».
(Άπό την εφημερίδα «Έμπρός»)

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τετάρτη, 28 'Απριλί:υ : Άγγέλλεται έξη κριβωμένως ότι ή επανάστασις των Κουρδών κατά της Κεμαλικής κυριαρχίας επεκτείνεται επανδύ-νας διά τον επαναστάτην της Άγκυρας. Οί άντεπα-ναστάται Κουρδοί επιθεθέντες κατά των Κεμαλι-κών δυνάμεων έπέφερον μεγίστην φθοράν κατα-τροπώσαντες τον έχθρον και συλλαβόντες δυσχι-λίους αλμυλώτους. Ο Κεμαλ εδρίσκειται εις δυσ-χερή θέσιν. Αντιλαμβάνεται γύρω του έχθρικό-τατον πνεύμα και εις άντιπερισπασμόν άποστέ-λει ισχυράς ενισχύσεις κατά του Κουρδικού στρατούδου.

Πέμπτη, 29 'Απριλί:υ : Εις τον όρμον της Χειμάρρας άπειληθέντα υπό των Άλβανών περι-πλέει άπό της σήμερον έλληνικών πολεμικών. Τα όπερηφανα τέκνα των Άκροκεραυνίων όρσον τον όποιον τα προνόμια εσεβάσθη δόκληρος Αυτοκρατορία άπειληθέντα από την Άλβανικήν άβουλιαν Έλαβοντά μέτρα τονδιανά άντιμετωπίσει τους άφρονας γείτονάτων, άλλά και ή έλευθρία παρίς εσπευσε να εκτελεση το πατρικόν της κα-θήκον πρός ήρωικούς ύπερασπιστάς τον δικαίον της.

Παρασκευή, 30 'Απριλί:υ : Το Κακουργο-διέειον τον Ιωαννίνων κατεδίκασεν εις θάνατον τους συλληφθέντας πρό τινος Τουρκαλβανούς ήλιστάς, τους διαπραξάντας πολλάς ήστειείας και φόνους εναντίον των Χριστιανών. Η ποιή ή ξε-τελέσθη άμέσως. Οί Κεμαλικοί κύκλοι της Κοιν-πόλεως ήρσαν δεικνόντες μεγάλην άνησυχιάν λόγφ της μεταβολής της γλώσσης μερίδος τινός του Γαλλικού τύπου κατά του κεμαλικού καθε-στώτος.

Ο Καθηγητής Τομήμτ δημοσιεύει εις τον «Μαγχεστριανόν φύλακα» εις έξόχους περιγραφάς τας εκ του έλληνικού μετώπου έντυπώσεις του. Έκδειάει την γενναιοτήτα, την όρμητικότητά και τον ήρωισμόν της ελληνικής μεραρχίας ή ό-ποια προήλασε εις το Έσκή Σελίρ.

Σάββατον, 1 Μαΐου : Εκλήθησαν εις την έν-εργόν ύπηρεσίαν οί έφεδροί Αζιουμ, και Άνδουασπ του Πεζικού πασόν των στρατιωτικών π-ρ-φερει-ών οί άκολουθόντες τας κλάσεις της επιστρατεύ-σεως 19 '8 και 19 9.

Ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως εδήλωσεν ότι δεν θα χορηγούνται άναστολαι εις έφεδρους νεωτέρων κλάσεων του 19 3α. Αί άναστολαι αί χορηγηθήσεται μέχρι τουδε ήρθσαν όριστικός. Λό-γφ ύπερτάτων έθνικών θυσιών επβάλλουσι την λήψην των μέτρων αυτών. Η Έλλάς πρέπει να νικήση. Χάριν της Νίκης ήτις κατέστη το προσφι-λέστερον όνειροπόλημα του Έλληνικού Λαού άπαύονται συγκεντρωμένοι προσάβειναι και κάθε Έλλην όφειλει να τονώση την Πολιτείαν εις την εκπλήρωσιν του μεγάλου πατριωτικού της καθή-κοντος. Εις τα 1821 όλοι, μικροί και μεγάλοι, πά-σης ήλικίας και τάξεως, και αυταί άκόμη αί γυ-ναίκες προσέφερον το αίμά των, την περιουσίαν των, τα προτόνια τους, τα διαμαντικά τους διά την Νίκαν ή όποια έδωκε την έλευθερίαν και την έντιμωσιν εις όλους μας.

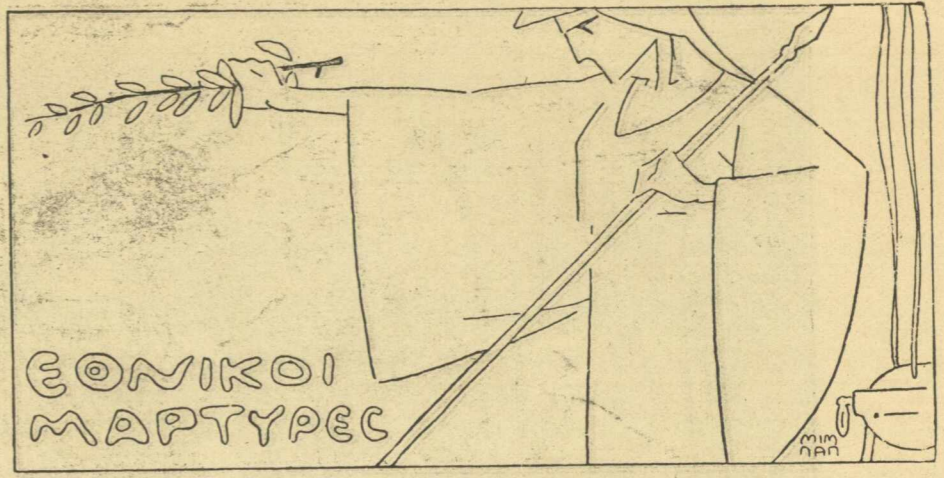
Κυριακή, 2 Μαΐο : Οί Χειμαρριώται μνήμο-νες των μεγάλων έθνικών παραδόσεων άπέκρου-σαν μετ' άγανακτήσεως την περι παραδόσεως πρότασιν του άπεσταλμένου των Άλβανών. Οί κάτοικοι όλων των χωρίων της Χειμάρρας συνήλ-θον εις τους Ναους και όρκίσθησαν ν' άγωνι-σθούν μέχρις εσχάτων ύπέρ της έλευθερίας της πατρίδος των. Ωρκίσθησαν να διαπρήσουν ά-μειαντον το πατριον έδαφος από των βαρβάρων έπδρομών.

— Άνεκαλύφθη απόπειρα διακοπής της συγκοι-νωσίας μεταξύ Φιλαδέφειας και Ουδαίς. Σπείρα Κεμαλικών άντείναξς 40 μέτρων γραμμής επ-διορθώθεισαν μετά 10ωρον. Οί συλληφθέντες παρεπέμφθησαν εις δίκην.

Αντίετα, 3 Μαΐου : Οί Άλβανοί άπέκλεισαν την Χειμάρραν άπαρορυσάντες εις τους κατοί-κους των άλλων περιφερειών να μεταβαίνουσι εις αυτήν.

Τρίτη, 4 Μαΐου : Διά διαταγής της Στρατιάς Μ. Άσίας καλούνται ύπως προσέλθουσι υπό τα όπλα οί Έλληνες τού γένους των κλάσεων 1911 και 1911. Ημέρα προσελεύσεως όρισθη ή 1η Μαΐου.

— Αί άρχαι Μιτωλήνης άνεκάλυψαν άπόπει-ραν Κεμαλικής συνομοσίας. Έλήφθη πάν μέτρον πρός τιμωρίαν των ένόχων.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ

Τον επώδυνον και μηρυκικόν θάνατον του "Πρωος Διάκου επιμώρησεν επάξίως ο Στρατηγός "Οδυσσεύς Ανδρούτσος. Ο πα-ρίφημος και ήρωϊκός "Οπλαρχηγός, ο πο-λύπειρος, ο στρατηγικώτατος "Οδυσσεύς εις το χάνι της Γραβίτζς; έγκλεισθείς με τή 100 παλληκάρια του εθχυματούργησεν πρό ενός ακριώς αιώνος.

Τον ήκολούθησαν οί θάνατοι Έλληνες, Άξιωματικοί του Πανουργιά και του Διο-βουνούτου και πολλοί Γαλαξειδιώται και χορρεύοντες τον πυρρίχιον μετ' αυτού εισήλ-θον εις το ένδοξον χάνι. Ο Τουρκικός συρφετός έγκάλυψε βαρύηχος τή περί: και μόνη ή βία τούτου του όγκου θ' άένεπνε δαι-

επελθούσης της νυκτός διατάσσει αύστηρόν άποκλεισμόν του Χανίου. Ο "Οδυσσεύς με-την άπόλειπν δύο μόνον Άξιωματικών του, του Θανάση Καστάνη και του Θανάση Σα-φέρη, δεν χάνει την ψυχραμίαν του. "Ορ-θρον βαθώς όταν οί έχθροι άποκρυμμένοι έκοιμώοντο εσεπείρωσαν την θύραν του Χ-ανίου και ήσυχως και άκράχως διήλθον όλοι άθλάθως.

Η εύτυχής αύτη αντίστασις όρακής Έλλήνων κατά μυριάδας έχθρων ενεψύ-χως τον άγώνα και έμεγάλυνεν ένα εκ των σπουδαιότερων στρατηγικών της Έπαναστά-σεως.

Ο "Οδυσσεύς με το άρρνωπόιν του πα-ράστηκ, με την άφθιστον τόλμην του, με την εύστορον δεινότητά του, την ηρωισμό-νην του, την θερμήν της ψυχής του και με τή πολλή άπλά έλκετώματά του έξελιχθη εις μίαν από τας έπιστημοτέρας και επικρατε-στέρους φουαγωνμίας του άγώνος. Άνήκεν εις οίκογένειαν πλουσίαν και τή εν Λεβ-δειξ πατρικά του κτήματα ήσαν άπέρνατα. Γίός άντάξιος πατήρς διακρίθέντος διά τή ήρωϊκή του κατορθώματα έπέσυρον από της νεότητός του την προσοχήν του Άλη πιασά και άπήλυνσε της ιδιαιτερότητος των πάντοτε εύνοίας ήτις τυχώς τον έφερρον εις με-γάλα άξιώματα. Η Έπαναστάσις τον ύπέ- Γενικόν Άρματων της Βιοωτίας, Φωκί-δος και Δωριδος, ύπερακούοντα μετά γεν-ναιοτήτος τή έθνικά συμπεράνα και συγ-κεντρώντα γύρω του ως πρωτοπαλληκάρη τους έπιστημοτέρους των κλεφτών, μεθ' ών συνειργάζετο κρασικευάζων την Άνάστασιν του Γένους.

Κατά τας άρχάς του Ίερού ήμων Άγώ-νος διεσπικσε τεχνηέντως τους μετ' του Άλη πιασά δεσμους του και σπεύσας εις Ιωάννινα προσοικειώθη τους ισχυρούς Άλ-βανούς τους έχθρικούς δικαιειμένους πρός τον Άποστάτην της Πόλης. Έκείθεν κα-τήλθεν διά των Ιουίων ήρώων εις Πελοπόν-νησον και έλαθεν ενεργών μέρος εις τής πρακτικώς του Άγώνος μετ'χειριζόμενος πάν μέσον διά ν' εξαψηφή το φρόνημα του Λαού και συγκρατήση τους άρχηγούς του εις τή έπιπέδον των μεγάλων άποφάσεων και των τολημρών χειρονομιών.

Το «Χάνι της Γραβίτζς» τον άπηθνήατι-σεν. Άνεγκάτισε τας πολυπληθείς στρα-τιάς του "Ομέρ Βρωόνη και έμπαιχίωσε τον όρμητικόν αύτου όρμόν εις την Πελοπόν-νησον. Ούτως έδωκεν εύκαιρίαν εις τον Κο-λοκοστρώνην και τους άλλους άρχηγούς να νικήσωσι εν Βαλκεταίφ και να θέσωσι τή θεμέλια του μεγάλου έθνικού μας θριάμ-βου.

Κατά τας άρχάς του Ίερού ήμων Άγώ-νος διεσπικσε τεχνηέντως τους μετ' του Άλη πιασά δεσμους του και σπεύσας εις Ιωάννινα προσοικειώθη τους ισχυρούς Άλ-βανούς τους έχθρικούς δικαιειμένους πρός τον Άποστάτην της Πόλης. Έκείθεν κα-τήλθεν διά των Ιουίων ήρώων εις Πελοπόν-νησον και έλαθεν ενεργών μέρος εις τής πρακτικώς του Άγώνος μετ'χειριζόμενος πάν μέσον διά ν' εξαψηφή το φρόνημα του Λαού και συγκρατήση τους άρχηγούς του εις τή έπιπέδον των μεγάλων άποφάσεων και των τολημρών χειρονομιών.

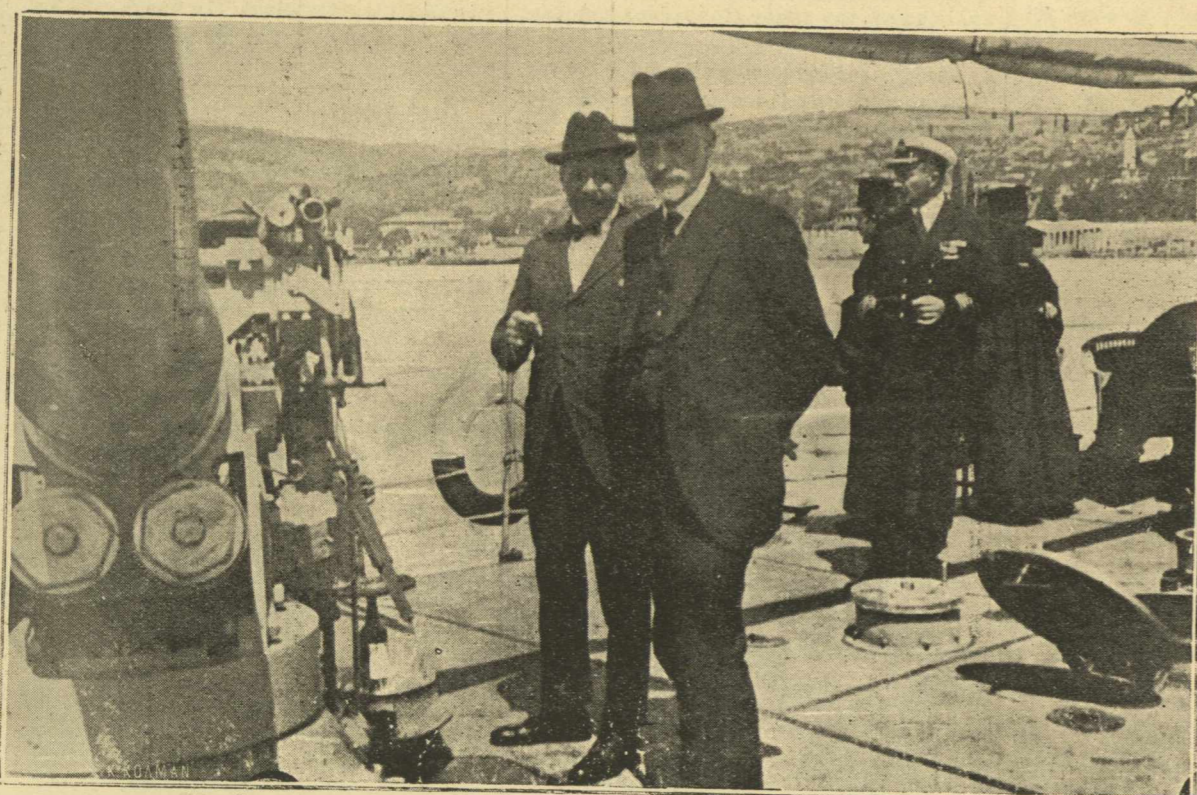
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.—Λάμπουν από την χαράν της ελευθερίας τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς βασιτισμένης Μικρασίας.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ.—Μετά τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως, σερραὶ στρατοπλεγματῶν τὴν ὑπερασπίζουσιν ἀπὸ τοὺς αἰρνιδισμοὺς τῶν Κεμαλικῶν.

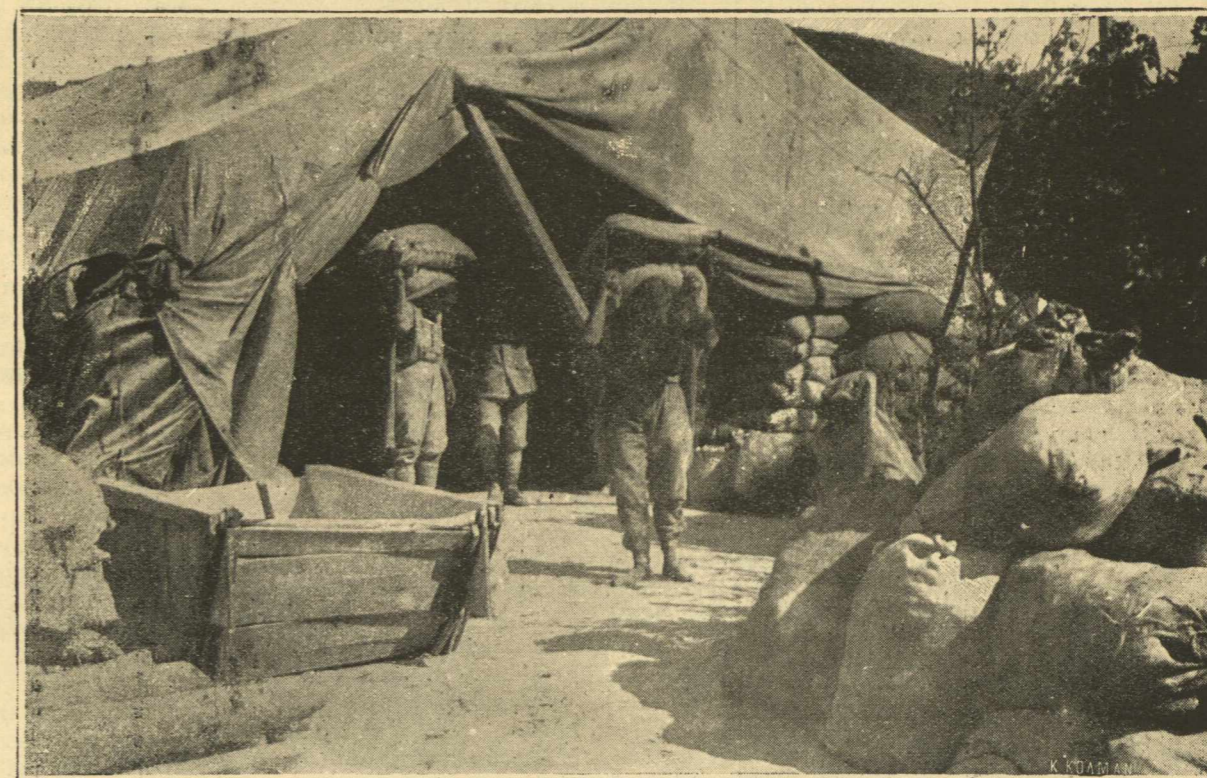
ΑΘΗΝΑΙ.—Πρωτοφανὴς ἡ θύελλα τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Ἡ φωτογραφία τῆς οδοῦ Μητροπόλεως μᾶς θυμίζει τὰ κανάλια τῆς Βενετίας.

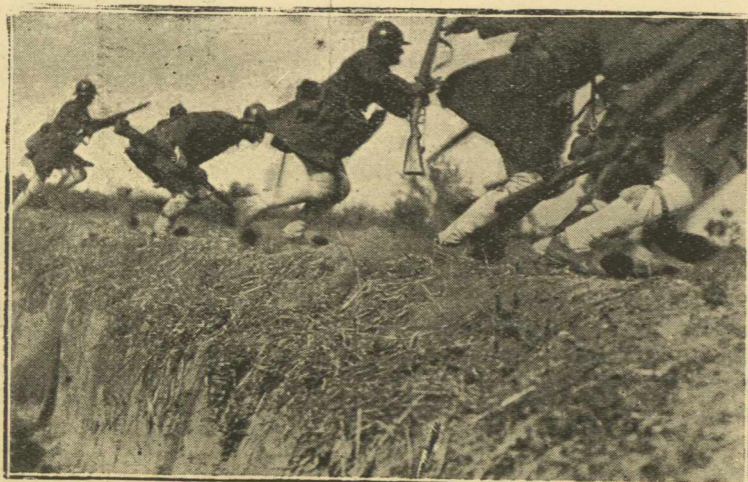
ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΑΦΝΟΣΠΑΡΤΟΝ ΙΩΝΙΑΝ.—Ἀλησμόνητες στιγμὲς ἱερᾶς συγκινήσεως. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς φέρνει τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ελευθερίας εἰς τοὺς ἀπ' αἰῶνων σκλάβους ἀδελφοὺς. Φωτογραφία κ. Προκοπίου.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΟΣΠΟΡΟΝ.—Μετὰ τὴν ἀνυπομονήα ζωγραφισμένη στὰ μάτια, ἀνεπίστατον θουλλικὸν Γροῦλον τῆς Ἁγίας Σοφίας ἀπὸ τὴ γωνία τοῦ Κιλκίς ποῦ τὸ χαιδεύου τὰ νερά τοῦ Βοσπόρου.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ.—Εἰς τὰς κολοσιαίας ἀποθήκας τῶν συνταγματῶν ὑπάρχει ἐξαιρετικὴ κίνησις οὕτως ὥστε, ὅταν μετ' ὀλίγον, σημεῖν ἡ ὄρα, νὰ μὴν ὑπάρξῃ ἡ παραμικρὰ ἐλλείψις ὑλικοῦ ἢ ἐπιμελητείας.

ΣΑ' Ἰ ΤΑΝ ΑΣΚΕΡ.—Μόλις τὰ εὐζωνάκια μας πηδήσουν ἔξω ἀπὸ τὸ πρόχωμα, στὴν κραυγὴ «ἄρα!...» μὴ ἄλλη φωνὴ γεμάτη τὸ ῥόμο ἀπαντᾷ σὰν ἤχῳ, «τὸ σαΐτάν ἄσκέρ!» καὶ τὰ ζεϊμπέκια τρέπονται εἰς ἄτακτον φυγὴν!

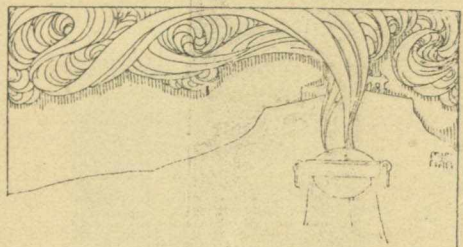

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ.—Εἰς τῆς πλαγῆς καὶ τῆς χαράδος τῆς Ἰωνίας ἢ μητρικῆ στοργῆ τῆς Πατρίδος ἔστησε ἀτέλειωτες σειρὰς νοσοκομείων ἐξοστρατείας, ὅπου παρέχεται πρώτη βοήθεια εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς τραυματίας.

Οἱ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ.—Τὰ θύματα τῶν Κεμαλικῶν ὁρδῶν μὲ τὴ φρίκη ζωγραφισμένη ἀκόμη στὰ πρόσωπά τους, δέχονται μὲ εὐγνωμοσύνη τὴν ἀδελφικὴν περιποίησιν τῶν ἐλευθερωτῶν.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ

Η αγωνιζομένη Έλλάς του 1821 άπαράσκεως δι' ένα τεράστιον, δι' ένα υπεργράνθρωπον άγώνα, άντιμετωπίζει τον γαλιόντα εχθρόν μετά τινος δόσου. Ο Κεχαγιάς του Χουρούτ Παασά, Μουσταφά Μπέης, προχωρεί νικηφόρος μέχρις Άργους άπελευθερών πολιορκουόμενα Τουρκικά φρούρια και διασκορπίζει τας άσθενείς έλληνικάς δυνάμεις.

Οι Έλληνες όπλαρχηγοί κατανοούν ότι έπέστη η στιγμή της άποφασιστικής δράσεως. Ο κίνδυνος επικρόματα ήδη προφανής και η άνάγκη της άπομακρυνσεως του διαγράφετα σαφής πλέον δι' όλους. Είς τόν στρατόπεδον του Βαλτετσίου τή Έλληνικά παλληκάρια συνασθάνονται έπίσης την κραιμότητα και άπτότητα άναμμένου τον εχθρόν. Ο Μουσταφάς έπύθεται ήγούμενος 13 χιλ. άνδρών έχων υπό τας διαταγάς του πολεμικωτάτους Άλβανούς και φοβερούς την όψιν Ιταείς. Η τουρκική συνείδησις εξηγρωμένη διά τή τολμήματα του **ραγιά**, εύφροσύνως προσβλέπει προς την έκμηδένισίν του, την τιμωρίαν του, την εξανδραπόδισίν του, την καταστροφήν του, τόν θάνατόν του.

Η Τουρκική Αυτοκρατορία και ο άναγεννώμενος Έλληνισμός άντιλαμβάνονται ότι εκ της μάχης ταύτης διακυβεύονται ήμισυα συμφέροντα του τε Έλληνικού και Τουρκικού κόσμου. Η Έλληνική άνδρεία θανατονογεί. Οι Μανρωμαχάριοι με τούς Μανιάτες, ο Κολοκοτρώνης, ο Πλαπούτας και ο Γιατράκος με τούς άνδρας των δίδουν ύπεροχον μάθημα εις την Τουρκικήν έπαρσιν. Επ' όρας μακρός μάχονται άποκρούοντες τας εχθρικές έπιθέσεις. Οι Άλβανοί μαινούνται. Οι Έλληνες όμως παραμένουν άκλόνητοι εις τας θέσεις των. Ο εχθρός λαμβάνει έπακουρίαν και την επομένην της μάχης επιτίθεται με περισσοτέρον λίσσαν. Οι ίδικοί μας τολμηροί και άποφασιστικοί άντεπιτίθενται ως λέοντες και τρέπουν εις φυγήν τόν πανικόβλητον εχθρόν. Σπεύδουν οι Τουρκοί να σωθούν εις την Τουρκοιτζάν όπον και εισέρχονται κατηγχεμένοι. Οι Έλληνες με άπαραδειγματίστον ένθουσιασμόν τούς καταδιώκουν και πλοσία λάφυρα άποκομίζουν εις εχθρικά τουφέκια, πιστόλια, γιαταγάνια, σπαθιά και χρήματα άκόμη, τοσοούτον ζήσημα διά τόν μετέπειτα άγώνα. Ο Κολοκοτρώνης είναι εύτυχής δι' την

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η «ΝΙΚΗ» εύχαρίστως θέλει δημοσιεύει πάσαν έπιστολήν προερχομένην εκ του μετώπου και άναφερομένην εις τούς ήρωϊσμούς και την έν γενέει πολεμικήν ζώην των γιγαντομάχων μας.

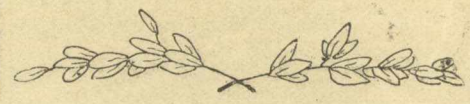
Παρακαλούμεν τας οικογενείας τών ήρωϊκών νεκρών να στέλλουσι εις τά γραφεία μας τας φωτογραφίας των, διά να τας δημοσιεύσωμεν εις τας σελίδας της "ΝΙΚΗΣ".

θριαμβευτικήν νίκην. Ήτο πλέον ή πρώτη σταρελί βίσις, τή πρώτον θεμέλιον της Άναστάσεως του γένους και ή στρατάρχης κηρύσσει ότι πρέπει να νηστεύουν όλοι και ή ήμερα αύτη να δοξάζεται αιώνας αίωνων «**έως ου σέκει τή εθνος**» > **διού ήτο ή έλευθερία της Πατρίδος**».

ΤΟΥ ΛΑΒΩΜΕΝΟΥ ΚΛΕΦΤΗ

Φάτε και πιέτε, βρέ παιδιά, χαρήτε να χαρούμε, κ' εγώ δεν έχω τίποτα παρά είμαι λαβωμένος. Πικρή που είναι ή λαβωματιά, φαρμακερό εις τή βόλι! Για πάρτε με και σύρτε με ψηλά ε' τόν άη Θανάση, που να τή δέντρο τά δασιά με τούς παχείς τούς ήσους. Κόφτε κλαριά και στρώστε μου, κλαριά να με σκαπάστε! και ε' τή δεξιά μου τή μεριά ν' αφήστε παρεθύρι, να μπαίζοβγαίνη τή πουλί, να φέρη τά χαμπερία.

Δηλωτικό τραγούδι

Ο ΘΥΡΥΛΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΑΒΑΝΑ ΛΙΓΟ ΜΑΥΡΟΖΟΥΜΙ

Κάποτε ο Βασιλιάς μας περιτρέχων μόνος του την στρατοπεδικήν κατασκήνωσιν εύρε μίαν παράν στρατιωτών άσχολουμένον εις τή ψήσιμο καφέ, ο όποιος χρησιμεύει κυρίως ως άντιδοτον κατά της δίψης. Οι στρατιώται άμέσως ήγέρθησαν διά να χειρισθόν τόν στρατηλάτην. Και αυτός άφελéstατα μειδιών τή μειδίματα της στρατιωτικής άδελφωσύνης τούς ειπε :

— Και δέν προσφέρετε και σέ μένα λίγο καφέ ;

Οι στρατιώται άλληλοκλιτάζοντο θορυβημένοι, όταν ένας εκ αυτών ετόλημσε να δικαιολογηθή.

— Μεγαλειότητα, σας τόν προσφέρουμε όλον, αλλά δέν έχομεν ούτε καφέ καλόν, ούτε τή δοχείον που χρειάζεται.

— Σε μία καραβάνα λίγο μαυροζούμι, ήτο ή απάντησις του στρατιώτου Βασιλέως.

Η έντολή εξετελέσθη άμέσως και ή πτωχή καραβάνα μετ' όλίγον ήξιούτο της τιμής να ήξή τή Βασιλική χειλή.

ΤΙ ΕΙΠΕ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΙΑΤΡΟΥΣ

Ο Βασιλεύς δέν έχωνε τούς στρατιωτικούς ιατρούς. Την τρίτην ήμέραν της μάχης του Κιλκίς, όταν όλος ο κάμπος ήτο στρωμένος με τραυματίας στρατιώται και ιατροί δέν έφαινετο κανείς, έξω φρενών ο Βασιλεύς εκάλεσε μερικους άπό αυτοίς και τούς έπέτιμσε δριμύτως.

— Γιατί αφήνετε τά παιδιά μου, άνευ περιθάλψεως ;

Οι ιατροί ήθέλησαν να δικαιολογηθούν.

Και ο Βασιλεύς στρεφόμενος τούς πέταξε τήν φράσι :

— Μωρέ σας και τούς Βουλγάρους συχάθηκα σέ τοδτό τόν κόσμο !...

Ο ΚΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

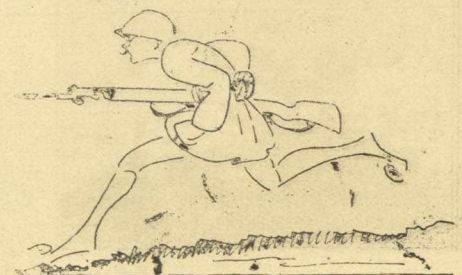
Σ' τόν κάμπο του Μαραθώνα άκούγονται πολλαίς φοραις τή νύχτα φωναίς λυπητεραις σά γυναϊκών που να ταις βασανίζουν. Όσο κοντοζυγώνεις 'στό μέρος που άκούγονται αί φωναίς τόσο αύταις άλαργεύουν.

Ο ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

Σ τόν κάμπο του Μαραθώνα έγινε μιά φορά μεγάλη μάχη. Τουρκοί πολλοί με άρμενα πολλά ήσαν να σκλαβώσουν τή χώρα και άπ' εκεί να περάσουν 'σ τήν Άθήνα. Δέν έπληξαν γραμμή σ' τήν Άθήνα, γιατί οι Έλληνες έφύλαγαν με πολλά πλεούμενα και τρικάρτα τόν Πειραιά. Οι Έλληνες ήσαν λίγοι έμπρός 'σ τήν άμέτρητη δύναμη του εχθρού. Έσυνάχτηκαν άπ' όλα περίγυρα τά χωριά και άπό τήν Άθήνα, κ' έπιασαν πόλεμο φριχτό. Άν τούς νικήσουμε, σοθ λέγει, εδθ, πάει, τούς σπάσαμε, δέ θα ιδούν τή στράτα να φύγουν. Έπολέμησαν άπό τήν αύγη έως τή βράδυ άπελπισμένοι έπολέμησαν οι εχθροί, αλλά πλέον άπελπισμένοι έπολέμησαν οι Έλληνες. Τό αίμα έπήγε ποτάμι' έφτασεν έως τά ριζά του Βρανά και έως τή Μαραθώνα άντίκρυ. Έσφαιραν ως τήν θάλασσα κ' έβριθε κατακόκινα τά κύματα. Θρήνος και κακό έγινε. Τέλος ένίκησαν οι Έλληνες. Οι Τουρκοί έτρεξαν να γλυτώσουν σ' τά καράβια. Οι Έλληνες τούς έκυνήγησαν κ' εκεί, τούς κατάσφαξαν.

Έτρεξαν τότε δύο να φέρουν τήν εϊδηση 'σ τήν Άθήνα. Ο ένας έτρεξε καβαλλάρης, ο άλλος πεζός κ' άρματωμένος. Ο καβαλλάρης έπήγεν άπό τή Χαλάντρι' ο πεζός έπιασε τή Σταμάτα. Φτεροπόδαρος άνέβηκε τόν Αφορισμό και κατέβηκε 'στό χωριό. Καθώς τόν ειδαν οι γυναϊκες έτρεξαν κοντά του. «Σταμάτα, τού φώναζαν, σταμάτα!» Ηθέλαν να τόν έρωτήσουν τί άπόγινε ή μάχη. Έστάθηκε μιά στιγμή να πάρη φύσημα, κ' έπειτα πάλι δρόμο. Τέλος φτάνει 'στό Ψυχικό, εκεί έπήγε να ξεψυχήσει, πίστηχε ή αναπνοή του, τά πόδια του έτρεμαν, τώρα έλεγε να πέση. Άντριεύεται τότε και παίρνει βαθύ άνασασμό, και μιά και δυό, έφτασε τέλος 'στην Άθήνα. «Ενικήσαμε!» ειπε, κ' έπεσε εντός κ' εξεψύχησε. Ο καβαλλάρης ταχυδρόμος άκόμη δέν έφάνηκε!

Εκεί όμως που σταμάτησε ο πεζοδρόμος κ' εκεί που πήρε άνάσα, άφησε τ' όνομα του καμώματός του. Τό πρώτο χωριό τ' όνόμασαν Σταμάτα, τή δεύτερο Ψυχικό.

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΜΕ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Οι στρατιώται είχαν γευματίσει με όρεξιν και τώρα άνευπαύοντο εξαπλωμένοι και έχωνενα εντός του όχυρώματος. Άλλοι έγγραφον έπιστολάς στή μητέρα τους ή στή γυναϊκούλά τους, άλλοι συζητούσαν με κερικά και άλλοι έτραγουδούσαν. Είς τήν κορυφήν του όχυρώματος είχαν στήσι οι ίδιοι μίαν εικόνα του λατρευτού Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ήτο μία χρωματιστή έλαιογραφία καρφωμένη με καρφίτσα και έχουσα ως κορνίζαν σμίρτα και άγριολούλουδα.

Η λιθογραφία αύτη ήτο, φαρρεις, τή εικονοστάσι των. Αύτη τούς έδιδεν έλπίδας και ύπομονήν όταν τήν εκύτταζαν, αύτη τούς εγέμιζεν άνδρειαν και θάρρος, αύτη εκάμνε τήν καρδιάν των ελαφράν και τήν ψυχήν των γενναίαν. Όσάκις έπρόκειτο να σταλούν εις επικήνδρον ύπηρεσίαν τήν εκύτταζαν, εκύτταζαν τόν Κομπάρου Βασιλή και εγέμιζαν θάρρος. Δέν τήν άφηναν ποτέ άπό κοντά τών και ήτο, φαρρεις, ο οδηγός των και ο προστάτης των.

Τήν ήμέραν αύτην ο άνεμος έφυσούσε δυνατός... τά πεύκα του κάμπου έσφύριζαν και τά γύρω χιονισμένα βουνά εκατέβαζαν τσουχτερό κρύο...

Ο Ούρανός ήταν καθαρός, ο Ήλιος λαμπερός και οι στρατιώται είχαν πιάσει τή άπνηεμα... Κάποιες συνάδελφός των, ένας νεαρός λεβέντης άπό τή Ρούμελη, έτραγουδούσεν εκεί κοντά τή Βασιλική θούριον :

Τ' Άητού ο γυός πάει κ' αύτός έμπρός...

Οι στρατιώται άκούγαν τήν τραγούδι κ' εκύτταζαν τήν εικόνα με ματιές γεμάτες άγάπη, όταν έξαφνα ένα δυνατώτερο φύσημα του τρελλοβορείά τήν μισοεξεκάρφωσε κ' άρχισε να τή άνεμίση. Δύο, τρεις, πέντε λεβέντες έσηκόθησαν μαζί κ' έτρεξαν να τήν στερειώσουν. Μά φόνεξεν άμέσως δεύτερη φορά, πειδ δυνατά τώρα και ή λιθογραφία βρέθηκε στά φτερά του άνέμου' που τήν έτραβούσε μακρυνά...

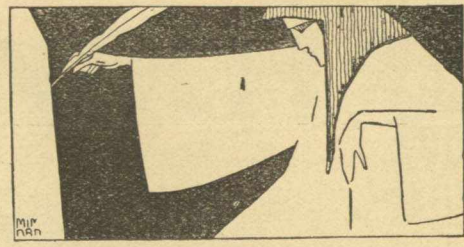
Οι στρατιώτες ήσαν άνω—κάτω. — Η εικόνα βρέ παιδιά, ή εικόνα του Κομπάρου !...

— Ποδ είναι τή ;... — Τήν πήρε ο άνεμος... Τρεχάτε... Και δεκαπέντε ως είκοσι λεβέντες έπήδησαν έξω άπό τήν χαράκωμα κ' έτρεξαν έμπρός με τή όπλο στή χέρι...

Μόλις βγήκαν επάνω άπό τήν χαράκωμα είδαν τήν εικόνα να φεύγη γοργά πάνω στά φτερά του άνέμου... Άπό κοντά εκεί άκούγονταν άκόμη αί φωνή του τραγουδιστή στρατιώτη ;

Τ' Άητού ο γυός πάει κ' αύτός έμπρός και στή δόξα αύτός μάς οδηγεί, μάς οδηγεί...

Οι στρατιώτες άκούσαν τήν τραγούδι κ' εστάθησαν άπότομα. Η στρόφες αυταις ταίριαζαν μιά χαρά με τής εικόνας τή φτερούγισμα. Ναι, ναι, ή εικόνα του Βασιλή του φτερούγισε όλόσιςα κατά τής εχθρικές προφυλακές...

ΤΟ ΗΡΩΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΟΙ ΤΙΜΗΜΕΝΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑ ΜΑΣ

Άξιοματικοί τραυματία : Μιχ. Καλογρίδης και Δημ. Τσίας, ύπολογοί, Νικ. Καστανιότης και Θεόδ. Χριστόπουλος άνθυπασπαστάι.

Κωνστ. Πετσο, Ν. Πράτος, Β. Ραμούδης, Α. Νικολόπουλος, Ε. Κουνενιώτης, Κ. Παπαδημητρίου, Χρ. Μάλκας, Ι. Παπαδημητρίου, Μ. Παταξής, Δ. Σαρρός, Δ. Στεφάνου, Δ. Σαρηγιάννης, Χ. Κοσμάς, Β. Τζιτζής, Ν. Καλογιάννης, Κ. Γκατζούλης, Δ. Θάνου, Α. Κιάτης, Ι. Μαρτίνος, Γ. Κολετσιώτης, Σ. Κούφης, Π. Βασιλόπουλος, Ι. Βούκας, Στ. Μαλάκος, Π. Δεσπότης, Ι. Ζήσης Α. Σφεντζός, Γ. Κουρκλούσης, Γ. Χρόνης, Κ. Τάκης, Κ. Καρασαλής, Δ. Χουλιάρης, Γ. Ρηγούπουλος, Κ. Ράπτης, Γ. Βακαράς, Π. Παπιστεργίουπουλος, Ι. Ζαρκαδόγλιας, Θωμάς Γκοζέλης, Β. Σαμαρίας, Θ. Αδύοληάς, Κ. Τσάρτας, Δ. Βασιλείου, Α. Κατσιώης, Γ. Πάιος, Ι. Κασσαράκης, Ι. Ανδρεάδης, Η. Κιριντζής, Δ. Γκουζέλης, Β. Τυρινόπουλος, Ν. Ρεμουδίνο, Μ. Ανδριότιλης, Σ. Βεργωτής, Γ. Παχός, Θεόδωρ. Κόκοτας, Σ. Βερύσιος.

Όπλιται τραυματία : Π. Λυμπεράς, Ι. Ζαργάνης, Γ. Ρηγούπουλος, Άγγ. Δημητράκοπουλος, Ν. Χατζησταύρου, Α. Κουρής, Γ. Κόλλας, Ι. Άποστόλου, Δ. Γκουβιάς, Τρ. Φίλιππος, Ν. Κωτολόλης, Γ. Χρηστοφίλης, Ι. Άδριανόπουλος, Ν. Τεπεκλής, Π. Καρασαλής, Χαραλ. Άναγνώστου, Ι. Ράικος, Ν. Τριανταφύλλου, Ν. Σταυράκος Ν. Χασούρης, Παν. Μπάτος, Ηλ. Σταματόπουλος, Άνδρέας Γούλας, Δ. Καμπάς, Γ. Μακρής Χαρ. Μπουρτσουκλής, Γ. Γιαννιώκος, Γρ. Γέρης, Ι. Καραμπέλας, Διον. Ταλαγάνης, Γ. Κατσοφυρόπουλος, Θεοδ. Σαραντής, Άθαν. Σάμος, Δ. Ασρινάκης, Ηλ. Καραηλιάς, Ι. Μπαβελής, Βασ. Βασιλέρος, Ι. Μπίτζος, Έδνα. Σκαραπιδής, Κ. Βογιατζόπουλος, Ι. Μακρής, Χρ. Τσάρος, Γ. Κυριάκος, Τ. Πραγματευτής, Π. Μονής, Μ. Νησιωτάκης, Α. Εδθούλιου, Ι. Μπεκιάρης, Ι. Παλάβος, Γ. Άναγνωστοπούλου, Γ. Ηρήλιουρας, Κ. Παναρθούρας, Ν. Ψαριανός, Α. Ζαϊτανίδης, Κ. Παναγούπουλος, Α. Σουπούρας, Δ. Τσερβάς, Χ. Σπυρίδου, Α. Σάρος, Φ. Βίτσιος, Γ. Παπαγεωργίου, Δ. Τζωρτζόπουλος, Β. Βασιλειάδης, Σ. Σκορδός, Β. Ψαλτόπουλος, Δ. Μπουζόπουλος, Μ. Καρακάστας, Β. Γαλάνης, Ν. Νεώρης, Α. Μητσόπουλος, Α. Γκούσης, Ι. Παντίσας, Ν. Τρεϊανός, Φ. Γεωργακάδης, Δ. Λεμονιάς, Μ. Δασκαλάκης, Ν. Σκαράκης, Α. Αδαμόπουλος, Ν. Μπερμπλής, Ε. Καμμένος, Α. Σινάνης, Δ. Δημόπουλος, Η. Μουραελάς, Θ. Δελιγιάννης, Β. Στεργιόπουλος, Γ. Καραγιάννης, Α. Τελομής, Ν. Παπάσας, Κ. Τζάρτας, Κ. Καρακλήσης, Α. Βαβάτσιος, Π. Γαζουμής, Σ. Καρβέλης, Κ. Άβραμόπουλος, Μαιρ Νουσέρ, Ι. Πιλιάνης, Ν. Στούμπας, Δ. Κοτσινικόλας, Θ. Φερεντίνο, Β. Γκαρβέλης, Δ. Ζαμπούκας, Α. Κοντενέλης, Κ. Παπαγιαννάκος, Χ. Λαϊνάς, Μ. Μπουρζός, Α. Σιδεράς, Χρ. Δούσανης, Γ. Μίχας, Γ. Στάμου, Σ. Μεγαγιάννης, Δ. Βαρζάτσας, Μανρωμάτης Μπάνος, Ε. Βγενόπουλος, Δ. Ντοπάκης, Χ. Κόμης, Θ. Μαργαριτόπουλος, Γ. Κολέβρης, Ε. Σπυρόπουλος, Σ. Κουκλιανότης, Φ. Ψεύτης, Κ. Γούτας, Δ. Ζαζέας, Χ. Στανίης, Ν. Σάπας, Π. Κομινάκης, Κ. Ζάχος, Χ. Κομμάρης, Χ. Νταβρόης, Ν. Λάζος, Γ. Στεφανόπουλος, Ι. Σταμούλης, Χ. Μαρινάκης, Γ. Ταλιπάς, Κ. Χατζηκωνσταντίνου, Ν. Βαζούρος, Μιχ. Ντορής, Β. Φράγκος, Γ. Πορταφές, Ν. Πολυμενάκος, Γ. Λαλέος, Χ. Άκριδής, Μ. Βερβάνης, Ν. Μπουγλέκας, Ι. Μαρατσής, Έμμ. Φθενάκης,

Η "ΝΙΚΗ",

Έβδομαδιαία Εικονογραφημένη Έπιθεώρησις

Γραφεία όδου Βερανζέρου 14 Τμή έκάστον φύλλου Λεπτά 30

Συνδρομή Έσωτερικού Δρ. 18

Αιγύπτου, Κύπρου και Άγγλίας Σελ. 14

Εβρώπης Φρ. 25

Άμερικής Δολ. 4

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Τετάρτη 28 Απριλίου : Περιοχή Νικομηδειάς. Παρά πεζικού και πυροβολικού εκάτερωθεν. Περίπολοι εχθρικοί διεσκορπίσθησαν παρ' ήμετέρων. Έπίσης εχθρική ομάδα Ιππικού.

Πέμπτη 29 Απριλίου : Ημέτερον άπόσπασμα συνελήχθη μετ' ελασματοειδής ληστοσυμμωρίας, φονεύσασα 19 εκ τών μελών της. Πυροβολικό μας διεσκορπίσεν εχθρικά τμήματα νοτίως γεφύρας Καβαλά.

Παρασκευή 30 Απριλίου : Άνταλλαγή πυρών πεζικού και πολυβόλων.

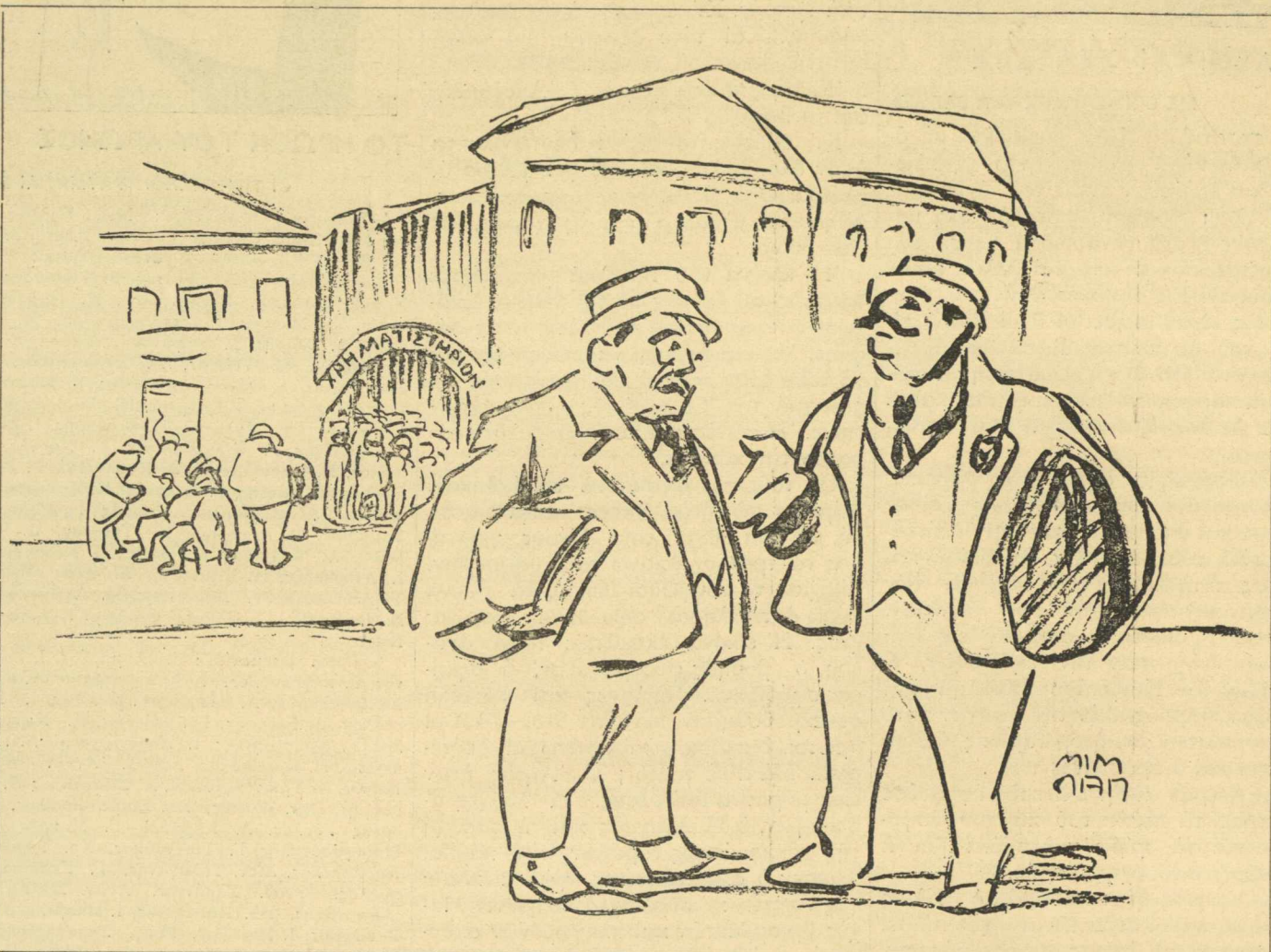
Σάββατον 1 Μαΐου : Ήσυχία καθ' όλον τή μέτρον.

Κυριακή 2 Μαΐου : Είς τήν περιοχήν Άδινίου εκκαθάρισεν ληστοσυμμωριών. Έρονεύθησαν 63 περίπου λησαντάρται. Ημέτεροι άπόλειται εις τραυματίας.

Δευτέρα 3 Μαΐου : Ήσυχία. Τρίτη 4 Μαΐου : Ουδέν νεώτερον.

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

— Βρε αδερφέ, δεν είναι κατάσταση αυτή.
— Νά είχαμε τουλάχιστο μιὰ άποτυχία στο μέτωπο!!!

— Τί συλλογίζεσαι κό.η μου;
— Σκέπτομαι, ότι ο άρραβωνιαστικός μου έμεινε στο Γενλοϋ-Μποννάρ με ένα πόδι και σϋ κντᾶς πῶς νά ρίξεις τήδραχμή!!!